

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 „ — „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy hónapra . . . — „ 50 „
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádaszy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 megküldésére vonatkozó felszo-
 lások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szurdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Röchlein József és fia (Széchenyi-tér), Bühm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Demokraczia.

(K. Gy.) A jeles francia szociológus és nemzetgazdász, Claudio Jannet a jövő nagy kérdései: a háboru, kereskedelem és pénzügy közé sorolja még azon társadalmi kérdést is, mely a nagy néptömeg, különösen pedig az alsóbb néposztály sorsának javítására vonatkozik. Tagadhatatlan, hogy ezen nagyfontosságú társadalmi kérdésnek megoldása még a jövő titka; de az is tagadhatatlan, hogy ama lepelnek, mely ma ezen kérdést mélyen elfödí, le kell egyszer hullnia, hogy az igazság és jog eszméinek sugarát ráhrintse azon társadalomra, mely ma sok helyen nemcsak jogilag és nemzetgazdászati szempontból, hanem még sok más egyéb érthetetlen okból is számtalan elkülönített osztályok összetételéből áll.

Ezen számos kisebb osztályokra osztott társadalmi kasztok között immár századokon át küzd egymással az arisztokraczia és ennek elkeseredett, gyűlölt ellensége a demokraczia. Pedig egy anya szülte mindkettőt: — az emberiség, s mégis oly elkeseredett ellenségek, hogy csak egy szikra kell, és újra és újra kitör közöttük a vérengző harc, a melyben ember ember ellen, legtöbbször testvér testvér ellen küzd. Pedig minden kétséget kizárva, előbb-utóbb is ezen utóbbi osztályé lesz a győzelem. Igen, a demokracziáé, mi a társadalom jövőjére egyik legnagyobb befolyással bír. Ez a nagy tömeg, a sokaság, az elnyomott plebs második üdvözítője, mely a sokaságnak, az emberi család testének igazságos és

jogos bánásmódot provokál azzal az ellenséggel szemben, mit manap pénzarisztokracziának gúnyolunk, melynek immár szuverén hatalma előtt még a személyes meggyőződés is térdet hajt és adórád.

A régi társadalomban az emberek születésük szerint voltak bizonyos osztályokba beosztva. A nemesek, grófok és bárók arisztokrata-serege így keletkezett. Ez azonban idők leteltével nemcsak, hogy gögősen fitymálta a demokracziát, hanem minden hatalmat, minden vagyont egyedül magának igyekezett elsajátítani, mely igazságtalanságért később az észretért nagyobb erő sikra szállt és küzdött ellene úgy, hogy ma már Európában végkép letűnt az a fönséges gloir, mi valaha a büszke arisztokraczia homlokát övezte. Helyette azonban most itt van a szintén arisztokracziának gúnyolt pénzarisztokraczia.

Most ez a hangadó, ez a föltétlen uralkodó a társadalomban, mely már ugyan nem a születés szerint osztályozza az embereket, hanem helyette a vagyont, a pénzt veszi fundamentumnak, melyen azután — gyakran kunyhók alól elrabolt téglákból épült — nagyfényű paloták emelkednek. És ezt a pénzarisztokracziát a viszonyok és körülményekhez képest kisebb-nagyobb mértékben minden államban megtaláljuk. Szükségtelen nekünk az Óceán hullámain átszeli, szükségtelen a Vanderbildek hazájára, Amerikára utalnunk; a pénzarisztokraczia ma az egész világ-társadalmat uralja föltétlen és túlhajtott hatalmával, mely a tőkepénz birtokosát a mai viszo-

nyok között ugyanavval a gloirral ékesíti föl, mint hajdanta a született és öröklött arisztokrata büszke homlokát.

Pedig ez az a kaszt, mely a Grant-okat örökké föntartaná a hatalomban, ez az a kaszt, mely a nemzetet képes volna fokozatosan a cezarizmus felé terelni. Ennek tagjai a modern agnoszticizmus és igazi materializmus hívői, kik anyagilag szegényebb sorsu, vagyontalan embertársait legtöbbször pusztán munka-nyagnak és merő atomikus erőknak tekintik. És ezt manap már annyira megszoktuk, hogy még oda is beengedjük ezt a hétfejű sárkányt, hol lelkiismeretünk, meggyőződésünk székel. Hajlongunk az előtt, a kinek pénze van, szavazatunkat annak adjuk, a kinek pénze van, dicshymnusokat zengünk arról, a kinek pénze van, és — családot alapítunk avval, a kinek ismét csak pénze van.

Innét van azután az a sok társadalmi ferdeség, mely alól talán nincs is kivétel. Hiszen még az a filozóf-író is, a ki pedig evvel a társadalmi renddel sehogyan nincs megelégedve, még az sem ment ilyen ferdeségektől, természetesen szintén törvényes gyermeke lévén a kornak.

A ki azután ezen áramlattal szemben a valódi bölcseséget követve szem előtt tartja az élet értékét és célját, a ki azután a fönnálló társadalmi viszonyokkal behatóbban foglalkozik: az undorral fordul el a pénzarisztokraczia tömjénezett bálványától és határozott állást siet elfoglalni a demokratikus elvek mellett. Hiszen minden embernek joga van ahhoz, hogy hazája

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Pécs.

Mint az erdők kóborló dalnoka,
 A hangos torku rigó megkerül,
 Bár merre szállt, bár hol járt tétova,
 Midőn a tájra tavaszfény derül; —
 A liget, hol elsőben zengte el
 Első szerelme édes énekét
 Szívére most is mély varázst lehel
 A táj, a lomb, virág s egész vidék.

Im én is megkerültem, itt vagyok
 Ismét körödben kedves városom;
 S mit még emlékeimből meghagyott
 A múlt, elmém fölötté átson.
 Oly itthon voltam egykor itt, . . . de most!
 Szálló vendég, szálló madár, amely
 Egy helyben nem időzik húzomost,
 S tovább repül, másé a régi hely.

Végig bolyongom utcáid s tered,
 Hol egykor véle . . . a múlté ez is! . . .
 Te régi fiad már nem ismered.
 S a régi emlék? — sujtó nemezis,
 Mely üldöz s töle el nem futhatok!
 De mért is futnék el előle, mért?
 Hadd érzem újra át a bánatot,
 Mit egykor itt györyörkép érezék.

A sétatér sötétlő gesztje, fái
 Felöltötték bizalmas lombjukat;
 Kikandítottak a park szép virágit
 S a dóm új színt, újult külsőt mutat. . .
 De ő elköltözék, — el messze innét,
 Ki tudja merre? — Minden idegen,
 A sok közömbös arc ügyet se vét
 Rám, vagy végig mér büszkén. hidegen.

Tekintetem a távolon mereng,
 Amott a messzeség kódán;
 Vagy tán nem is kód az, mi ott dereng,
 Talán megannyi szétfolyt szép remény?
 Csalódás és remény! két évszaka
 Fölváltva jár fölöttünk: ősz s tavasz.
 Egyik szívünk virágait kinyitja,
 A másik nyomban rája dért havaz.

Álmodtál; nappalt éj váltja föl;
 Szívünk meg új reményen álmodoz,
 Bár a csalódás újra nem hagy el
 S hozzá szegődik szívünk álmihoz:
 Azért folyton remélünk, álmodunk,
 Bár érte százszor csalódás a bér.
 Csal, tudjuk s töle el nem válhatunk,
 Míg agyunk eszmél s szívünk vére vér.

S ez jól van így. Szébb álmaim hona
 Vagy és léssz kedves városom nekem;
 Sok szép reményem zülött tétova,
 De emlékim te megörzöd hiven;

S ha itt időzöm, mely egykor gyötört:

A kint s gyönyört mind újra érzem.

Kéjjel a kint és kinnal a gyönyört,

Mert emlékim el nem feledhetem. Bene.

Tárcza — a tárczáról.

A tárczairó is ember; egy önfelédtt pillanában születik, önfelédten él, s mire megjönne az esze, egész öntudattal meghal.

Neki is van hát élettrajza; s hogy senki meg ne előzön, sietek megírni. Illetékességem kétségen kívül áll, mert (szegény boldogtalan szerkesztők!) elég sok tárczát összeirtam életben.

Nos, hát . . .

Fiatal, gyermekifjú vagy, tele ambícióval és reményvel. Mohón falod az újságokat, s szemmed meg-megakad a tárczarovatokon. Valami sajtóságos érzés kezd csiklandozni, s elgondolkozol: hátha te is tudnál ilyent írni? Elfog a nyomdafesték láza, s hamarjában asztalodhoz ülsz, tollat fogsz a kezvedbe, s kanyarintasz egy — tárczát. Mikor elkészül, átolvasod s arczod fölragyog: kétségkívül kitudnónek, remekműnek tartod első kísérletedet. Elküldöd a legelső újságnak, s szívdobogva olvasod a napokat, órákat, míg a várva-várt üzenet megérkezik. A

és a társadalom ügyeiben számba vétesek. Hiszen oly politikai alkotmány, mely kizárólag a műveltségi fokozatra alapított, ép oly igazságtalan volna, mint a melyet csupán a cenzurára fektetnének. Innen van, hogy a legönzetlenebb hazafiak mindig a demokratikus elveket hangoztatják és teljes erővel azon voltak, hogy annak alapját mielőbb megszilárdítsák, jól tudván azt, hogy ezé a jövő, ezé a valódi politikai és társadalmi élet.

Hiába beszélnek némely elfogult szofisták a demokraczia ellen, azt állítván, hogy az nem jelent törvényes kormányformát. A demokraczia igenis, mint olyan társadalmi állapot, melyben nincsenek elkülönített osztályok, melyben a népnek — nem megfizetett, hanem a tiszta meggyőződés által sugalt — szavazata jelöli ki a szuverénitást képviselőit: ily értelemben igenis a demokraczia törvényes kormányformát jelent. Ez társadalmi szempontból is új erő, mely ha egyszer a szintérré lép, mind nagyobb mértékben fogja kifejteni áldásos tevékenységét.

S ha ez a folyton növekvő társadalmi erő, mely egyik biztosítéka a jövőnek, győzelemre jut, akkor nem kell többé adórálni az előtt az élettelen bálvány előtt, mely ma háttérbe szorítja a munka, érdem és szellem legtisztéletreméltóbb közegeit, kik avval szemben csak útszéli koldusként tűnnek föl kopott, szegényes öltözeteikben, mi egyik legmegvetendőbb tárgyát képezi a mai pénzarisztokrácia világnak.

HIREK.

— **(Tisztelgés és banket Erreth Jánosnak.)** A pécsi ügyvédi kamara tagjai szombaton délután 5 órakor gyűltek egybe a kamara hivatalos helyiségeiben, hogy onnét Erreth János kamarai elnök és városunk képviselőjének üdvözlésére menjenek. A szépszámu küldöttséget B u b r e g h Antal az ügyvédi kamara alelnöke vezette Erreth elé és ugyancsak ő üdvözölte is Errethet. Meleg hangú szavakban adott kifejezést a kamara örömeinek a fölött, hogy elnökét érte a legszebb polgári kitüntetés: városunk képviselhetése; biztosítja a kamara bizalmáról és ragaszkodásáról — kérve őt, hogy a kar érdekeit most már kétszeresen elő-

mozdítani igyekezzenek. Erreth láthatólag meg volt hatva kartársainak őszinte szeretet nyilvánításaitól és igérte, hogy az igazságszolgáltatás, de különösen az ügyvédi kar érdekeiről a törvényhozásban megelégedezni sohasem fog, egyuttal halálját fejezte ki azért a lelkes támogatásért, a melyben őt az ügyvédi kar részeltette. A fogadtatás Erreth elzetésével ért véget, mire rövid barátságos társalgás után a küldöttség eltávozott. — Este 8 órakor a helybeli és vidéki ügyvédi kar mintegy 60 tagja gyűlt össze a Nádor helyiségeiben Erreth János tiszteletére adott banketten. Az érkező képviselőt Farkas-Jónás ezigányzenekara Rakóczyval, a jelen voltak pe ig lelkes ovációkkal fogadták. A vacsora legderültebb hangulatban folyt, midőn a harmadik fogasnál fölemelkedett B u b r e g h Antal, poharat emelven Errethre és kérve őt, hogy az igazságszolgáltatás előmozdítására szentelje tevékenységét, biztosítva őt a kamara támogatásáról. Erreth elerékenyülve köszönte meg a személye iránt nyilvánuló ovációkat, igéri, hogy mindent el fog követni a jogszolgáltatás emelésére, köszöni az ügyvédi kar mindent fölműlő buzgalmát, a mely nélkül győzelme ily fényes nem lehetett volna. H i n k a László beszédében hangsúlyozza, hogy ő ezen estélyt a kamara családi ünnepélyének tartja, a melyet a családtagok rendeztek a családtyának, kéri Errethet, hogy ezt a viszonyt tartsa meg továbbra is és a kar érdekeit töle telhetőleg mozgassa elő. S z u l y János Errethet, dr. J o b s t László szellemes fölköszöntőben a jelenlevő F ö r s t e r Bélát köszönté föl, a ki az nap névnapját ünnepli. M i k l ó s Gyula a kamara választmányát elzeti. Nagy hatást keltett E g r y Dezső dr. beszéde, a melyben volt főispánunk és képviselőnk Perczel Miklósnak érdemeiről emlékezett meg, — megragadó szavakban esetelven annak erényeit, a melyekkel magát megyénkben és városunkban a legnagyobb tiszteletre és szeretetre méltóvá tette. — Nagy derűtséget keltett P l e i n i n g e r Ferencznek Erreth Jánosra elmondott humoros tószta, melyben egy Budapest és Pécs között létesítendő telefon összeköttetést sürget, hogy így a kamara mindig érintkezhesen szeretett elnökével; humoros fölköszöntőt mondott még ifj. N é m e t h József is, a melyben kéri Errethet, hogy az igazságszolgáltatási reformok közt főleg a perköltségekről meg ne feledkezzék. A bankett — melyen Prückler budapesti cézég pezsgője dacára is mindvégig a legderültebb hangulat uralkodott — csak éjfél felé ért véget.

— **(Kossuth Lajos egészségi állapotáról)** tudósítás érkezett Hefi Ignaczhhoz. E szerint nagy hazánkfia a mult héten erősen meghűtötte magát, a minek folytán arca annyira megdagadt, hogy pár nap mulva az or-

vos kénytelen volt egy lancetta-szurással a dagánatot megnyitni. A baj — mint maga Rutt-kayné írja — nem veszélyes, de igen fájdalmas s elgyengíti, mert megakadályozza az evésben sőt a beszéd is nehezére esik. Egyébiránt biztosan remélhető, hogy néhány nap alatt a baj teljesen elmúlik.

— **(Buzaszentelés.)** Hétfőn, szent. Márk napján délelőtt 8 órakor vonult ki a processzió a székesegyházból a budai külvárosi városhatárhoz, a hol a gabonaföldek kezdődnek, hogy az egyház szolgálja megáldja a vetéseket. A szertartást S z e r e d i József dr. kanonok végezte, s a nagy számu hívő sereg mellett jelen volt azon a főgimnázium és a tanítóképző ifjusága, valamint a Notre dames ok leányiskolájának növendékei is részt vettek a menetben.

— **(Tost Gyula osztálytanácsost és főtisztet)** a király április hó 15-dikén kelt legfőbb elhatározásával a miniszteri tanácsosi cím és jelleg díjmentes adományozása mellett az ország összes közalapjainak ügyigazgatójává nevezte ki. Az új ügyigazgató hétfőn tette le a hivatalos esküt a vallásügyi miniszteriumban, s már átvette elődjétől a hivatalos számadásokat, mely alkalommal egyuttal a tisztikar üdvözlését is fogadta. Hivatalát a jövő hó elején fogja végleg elfoglalni, addig Pecsvaradon időzik és az ottani főtiszt hivatalt átadását fogantositja. Tost Gyulát a nyolczvanas évek elején nevezte ki Trefort miniszter a pécsvaradi alapítványi uradalom főtisztjévé, a hol akkor nagy zavarok dúltak a kezelés körül. A miniszter bizalma, mely őt érte, annyira fokozódott, hogy jövedelem tekintetében is 1000 frtos évi pótlékot kapott, a mit eddig még egy főtiszttel sem tettek meg. Ezért annak idején még az országgyűlésen is szóba került ezen ügy, melyre Trefort azzal válaszolt, hogy Tost kiváló érdemeit és a közalapok kezelésében tanúsított ritka buzgalmát sorolta elő. A ki tudja, hogy a közalapítványoknál fölmerülő kérdések néha mily nehézségekbe ütköznek, annak ez esetben partatlanul el kell ismerni Tost érdemeit, ki ha nem is mint képviselő-jelölt, de mint pedáns és igazságszerető hivatalfőnök mindig tiszteletet és tekintélyt szerzett alantas hivatalnokai előtt, kik szerették és távozását szívből sajnálják. Trefort miniszter a nyolczvanas években személyesen meglátogatta Tostot, hogy az alapok miként kezeléséről személyesen meggyőződjék, s ekkor történt meg, hogy a miniszter örömeinek a jelen volt tisztikar előtt tel-

tárczának szerencsétlenül azt a címet választottad: Hulló l o m b. A szerkesztő persze kap az alkalmon s imígyen válaszol: „Hulló l o m b... Bele is söpörtük a papirkosárba.“

Te persze csalódottan teszed le a lapot, s tikkadtan a bosszuságtól a szerkesztők zsarnokságáról álmodozol...

Elmúlik egy pár év, s te még mindig ábrándozol az írói dicsőségről. Bújod a könyveket, regényekkel alszol el, novellákkal ébredsz, s annyi sikertelen kísérlet után még egyszer tollat fogsz, avval a szent elhatározással, hogyha ez sem sikerül, soha többé írni nem fogsz. Ezt ugyan megfogadtad mindannyiszor, mikor az ambiciódon egy-egy (persze elvetett) tárcza erejéig könnyitettél; hanem ez nem gátol abban, hogy egész lélekkel csüngj legújabb munkádon s gondoddal, figyelemmel készítsd el. Mikor elkészül, átolvasod, tetszik is, de azért nem mersz örülni. Megint másik lappal próbálsz szerencsét, s mig az üzenet megérkezik, megint oly izgatottan számlálsz az időt, mint már annyiszor.

Megérkezik a lap, s az üzenetek közt csak ez a rövidke szó szól neked: „Előre.“ Hanem a tárczarovat alján ott feketélik a te neved, előtte pedig egy novella, szóról-szóra ugyanaz, a mit te mult héten annyi vágygyal, de olyan kevés reménnyel írtál...

Azt hiszed, káprázat fogott el, s megtörlöd szemeidet: de nem, nem csalódsz, csakugyan ott van a neved, s előtte — első cikked!

Azok az apró fekete betűk pedig, mikor gyönyörködve nézed őket, mintha megelevenednének, s valami csodás, édes regét sugnának füledbe; te hallgatod, s tikkadtan a boldogságtól fényes, nagy írói névről álmodozol.

Nos, az évek megint csak mulnak. Te ott ülsz a szerkesztőség füstös, kicsiny szobájában. Álmosan forgatod a mai lapokat s szemed lomhán siklik végig a hireken: ugyan mit lehetne belőlük kiollózni? Egy kis kanapé terpeszkedik a szoba sarkában, mögötte, sajnos, türesen meredeznek a sörös palaczkok, boldogabb időknek, a hónap elsejének szép emlékei; azon hever végig a másik munkatárs, s roppant komoly arcczal bámulja utolsó cigarettjének füstjeit.

De belép maga a szerkesztő s a lomhaságnak hamarosan véget vet.

— Spektábilisz, tudja-e, hogy a holnapi napra még egy sor tárcza sincs? Azért hát csak üljön neki hamarosan.

Ez neked szólt.

— De az Istenért, miről irjak?

— Bánom is én, akármiről, csak hat hasáb legyen belőle.

Nincs mit tenned, leülsz és irsz. Mikor pár

sor már kész, még mindig nincs fogalmad róla, hogy miről akarsz írni; de azért a tollad perczéig fut végig a papíron, s lassankint fejedben is kering egy sablonos történetnek a váza. Mire a közepére jutottál, elfeledted, hogy a hősnőd barna volt-e az elején, vagy szőke; utána néznél, de a metropázs nagy mérgesen bekiált a szomszéd szobából, hogy sürgős ám az a kézirat! Megteszed hát hamarjában vörösnek s idegesen irsz tovább.

A végénél megint meg volnál akadva: nem tudod, meghaljon-e a hősnő vagy életben maradjon? Habozásra, gondolkozásra nincs idő; azért hát gyufát huzatsz a másik munkatársal. A fejetlen gyufa jött ki, tehát a hősnő meghal.

Igy készül el végre legújabb tárczád: mikor a hatodik hasábig szerencsésen kibúztad, alakanyarintod nevedet. Átolvasnád, de a szedők éhesen rontanak prédájukra, s elkapkodják szemed elől a kutyanyelveket.

Te hazaindulsz, tikkadtan — nem a dicsőségtől, hanem az erős szivaroktól és fekete kávévótól, s otthon, mikor ide-odahánykolódsz vánkosodon, álmodozol is, de nem valami fényes írói névről, hanem arról, hogy mennyit kapsz a kiadótól a tárczáért.

I n d i g ó - p i n t y.

jes kifejezést adott, s megígérte nekik, hogy amennyire lehet sorsukon is segíteni fog. Ebben azonban korai halála megakadályozta. Tost azonban nemcsak mint államhivatalnok teljesítette híven kötelességét, hanem megyénk társadalmában is jelentékeny szerepet vitt. Mint megyebizottsági tag élénk részt vett a megyegyűléseken, s az alapítványi uradalmaknak megyénkben fekvő birtokain, hol csak lehetett, mindenütt érvényesítette befolyását. Távozását különösen a tisztikar sajnálja, de sajnálja Pécsvarad községe is, hol a társadalmi életnek egyik vezérférfiát veszítették el.

— **(Vaskoronarend Rellkovicsnak.)** Ő fölsége a király Rellkovics Antal ezredesnek az 52. gyalogered ezredesének nyugalomba helyezését — saját kérelmére — elrendelte és neki ezen alkalomból hosszú, háboruban és békében egyaránt kitűnő szolgálata elismerésül a 3. oszt. vaskorona rendet díjmentesen adományozta.

— **(Új ezredparancsnok.)** A nyugalomba vonult Rellkovics ezredes helyébe a király Corti alle catene Hugó gróf 32. sz. gyalogezredbeli ezredes az 52. gyalogezred parancsnokává nevezte ki.

— **(A pécsi m. á. v. forgalmi ügynökség)** a melynek főllügyelete alá a budapesti, pécsi, dombóvári, sárbogárdi és szegzárdi vonalak fognak tartozni f. évi május hó 1-jén kezd meg hivatalos működését. Az ügynökség főnökévé Breuer vasuti tisztviselő van kirendelve, a ki mellett 7 tisztviselő fog dolgozni. Az ügynökség hivatalos helyisége a Ferencziek utcájában levő Stirling féle házban lesz berendezve.

— **(Éjjeli támadás.)** Szombaton este, mikor a szinkörben az előadás véget ért, hazafelé tartott Tóthfalusi Pálné, Zellerin József vízvezetési vállalkozó gazdaasszonya, s amint a József-utca sarkához ért, a Bubreg téle ház kapujából egy férfi ugrott elő, aki az asszonyt torkon ragadva a földre teperte s így kiáltott a megrémült Tóthfalusinéra: „Beszámolsz az élettől kutya! Most végzek veled!” A megtámadott asszony Vitkovicsot, Zellerin egyik szolgáját ismerté föl a támadóban, kivel kétségbeesetten viaskodott, míg végre nagynehézen kiszabadult a támadó körmei közül. A szegény asszony védelmére senki sem jött, mert utcákon a közelben nem járt senki — még rendőr sem. Ennyire biztos a járás éjjel nálunk a város kellő közepében, a József-utca sarkán, ahonnet hűsz lépésnyire van a Széchenyi-tér, a hol a városháza van, a hova meg a rendőri járőröknek vinne az utjok, vagy onnet kifelé a különböző irányokban. Ugy látszik, hogy a megerősített rendőri létszám, bár azóta a járőrök sem mindig kettesével, hanem többnyire egyesben járnak, még sem elég a város éjjeli közbiztonságának megvédésére.

— **(Ismét egy nyerő pinczér.)** A szerencse istenasszonya újabban a pécsi pinczerekre pazarolja a mosolyait. A minap a főnyereményt ütötte meg egy pécsi pinczér, a ki sorsjegyével közel 100 ezer forintot nyert; a napokban meg az „Arany hajó” vendéglő főpinczéje Schabhtl Hugó játszott szerencsével a kis lutrin. Megtette Albrecht főherceg Pécsre jövetelének (április 26), innét elmenetelének (ápr. 27) és életkorának számát (75) a bécsi lottón s a három szám csakugyan ki is jött és a pinczér a szokásos levonások után 900 forintot nyert csekély 20 krajczáros secoternoval.

— **(Halálozás.)** Özv. Schön Karolyné szül. Wotruba Teréz e hó 22-én 83 éves korában elhunyt Pécsen. — Stadlinger Janka e hó 24-én 21 éves korában elhunyt Pécsen. A virágzó szépségű fiatal leány temetése nagy számu résztvevő közönség jelenlétében hétfén délután ment végbe.

— **(Fehér veréb.)** Ha a fehér holló érdemes volt arra, hogy közmondássá váljék — „ritka mint a fehér holló”, no meg hogy a Pom-pár bácsi ráczvárosi vendéglőjére kitegye cégérnek: akkor a fehér veréb is méltó a följegyzésre. Minden bizonynyal ritkább nálunk Baranyában a fehér holló, mint a fehér veréb, de csak azon okból, mert a holló egyáltalán ritkább jelenség a verébnél; a holló csak elvétve kerül hozzánk, a veréb azonban egészen otthonos, százával, ezrével tanyázik falvaink körül. Pár évvel ezelőtt a pécsi sertés szállás veréb-

ármádiájában is volt egy fehér veréb, mely nyomtalanul eltűnt. A múlt év őszén Schaumburg-Lippe hercege uradalmában, az Ida-majornban egyszerre három fehér veréb tanyázott. Az egyiket lepuffantották, a másik odébb állt egy házzal a nagy ijedségre, a harmadik fehér veréb házasságra lépett egy közönséges szürke verébbel s most midőn a közös fészket egyik uradalmi pajta eresze alatt kiszemelték — lépre került szegény pára. Nordmayer Károly uradalmi gazdatiszt följajánlotta Várady Ferencz élőmadár gyűjteményének gyarapítására a ritka példányt, sajnos azonban, már csak kimúlva érkezett meg s így csak mint kitömött példány fogja szaporítani valamelyik természetrajzi szer-tár „albinus“-ainak számát.

— **(Szinházi műsor.)** Szerdán Bagdad a dihercegnő színmű ifj. Dumas Sándortól. Csütörtökön „Boccaccio”. Pénteken „Agglegények” legújabb vigjáték. Szombaton „Madarász” közkedveltségű új operette. Vasárnap „Piros bugyellaris.” Hétfőn „Vadorzó” jeles vigjáték.

— **(Templom helyett temető.)** Egy ájtatos 82 éves anyóka névszerint özv. Schwen-terné, kinek megadta a Mindenható azt a ritka örömet is, hogy dedunokában gyönyörködjek, szokása szerint hétfőn kora reggel is elindult hazulról, hogy a reggeli misén jelen lehessen. Kint az udvarban azonban nagyon sötét volt még, miután a mostani időjárás alkalmával sűrű fellegek borították az eget. Az öreg anyóka nagynehézen botorkált az udvarban, de amúgy is rövidlátó lévén, nem vette észre az udvarban levő mély gödröt, s oly szerencsétlenül esett a mélységbe, hogy ott szörnyet halt. A hozzátartozóinak föltűnt, hogy az ájtatos anyóka oly soká elmaradt, holott a mise már régen elmúlt. Keresték mindenfelé, míg végre nagy fájdalmukra a templom helyett a — gödörben találták meg a holttestét. A jó öreg anyókat sokan siratják, köztük a Borsy-család is, miután az elhunyt nőben Borsyné öreg-anyját gyászolja.

— **(A pécsváradi alap. főtiszt-ség)** Tost kineveztetése folytán a miniszterium közvetlen vezetése alá fog beosztatni, azonban csak ideiglenesen, mert bir szerint a főtiszt-ség helyett új kertületi főllügyelői intézményt fognak behozni, miután a pécsváradi-somlyóvásárhelyi uradalmakat nagy terjedelműknél fogva nehez volna közvetlenül a miniszterium vezetése alatt kormányozni. Erről különben a miniszteriumban már évekkal ezelőtt beszéltek. A létesítendő új állásra a legtöbb kilátása van Festetic Alfons gróf mágoosi ispánnak és Gyenes Gyula közalap. tisztartónak. Szóban van még Eötvös József báró is, ki jelenleg a dunaföldvári uradalmat kezeli.

— **(A kirabolt bonyhádi postahivatal)** tetteseit most erélyesen nyomozzák. A tettesek kézrekerítése végett Buday Gyula csendőrhadnagy maga is kutat és bejárja azon vidékeket, a melyeknek lakói közül vélik a tetteseket előkeríteni. A kutatások eddig sikeresek, s hihető, hogy a rablók mihamarabb kézrekerülnek. A pécsi posta és távirdaigazgatóság Rodzievitz főllügyelőt küldte ki Bonyhádra a hivatali fölülvizsgálatára és jegyzőkönyv föl-vételére.

— **(Mi közünk nekünk Radetzky-hez?)** A mi katonai parancsnokságunk különös ünnepségben részesített bennünket szombaton este. Vasárnap leplezték le ugyanis Wien-ben a Radetzky szobrát. Radetzky tudvalevőleg osztrák generális volt, még csak nem is közös hadseregbeli; s a mi házi ezredtünk zenekara a szobor-leplezés előestéjén vidám ünnepi zeneszóval, lámpionokkal járta körül a várost, okvetlenül rávonni igyekezőn a közönség figyelmét a minket éppenséggel nem érdeklő Radetzky-ünnepre. Ha a katonaság ünnepli az elhunyt hiruves generális emlékét, ám tegye, sőt helyesen teszi; mert a vitézek, a nagy emberek ünneplése tán sehol nem jár olyan morális haszonnal, mint épp a hadseregnél; hanem tegye ezt a katonaság maga körében, s minket magyarokat zárjon ki az osztrák vitézek ünnepléséből, ahogy önmagát kizárja a hadsereg a magyar hősök ünneplésekor. Annak az esteli zenének katonai körben talán helye volt, de nem a város utczáin, melyek tudtunkkal nem katonakincstári terület. Nem olvastuk a lapokban sem, hogy ebből az alkalomból bárhol is hasonló ünnepi takarodót rendeztek volna, tehát még csak nem is megrendelt

ünneplés volt az a szombati, melynél csak az volt a szerencse, hogy a közönség nem sok ügyet vetett rá, de meg nem is igen tudta, hogy mire volt jó az.

— **(Rácz Gusztí)** cigányprimás nem megy Budapestre, mint azt multkor irtuk. A jeles muzsikussal tárgyalt ugyan a budapesti „Opera-kávéház” tulajdonosa, ki személyesen járt itt Pécsen, hogy Rácz Gusztit fölszerződtesse, de megegyezni nem tudtak.

— **(Sajtópör.)** Május hó 10 edikén ket-tős sajtótárgyalás lesz a pécsi esküdtszék előtt. Kuossai Armin szemese-csehi (Tolna m.) lakós sajtó útján elkövetett becsületsértés miatt perbe fogta ifj. Arany Károlyt, viszont Arany K. sajtó-pert indított Kuossai Armin ellen becsületsértés és rágalmazás miatt. A dupla sajtópör, melynek tárgyalására az esküdtszék II-ik osztályát hívták be, a törvényszéki épület büntető-tanácsstermében folyik le s délelőtt 9 órakor kezdődik.

— **(Mehalt az úton.)** A mohácsi határban szerdán délben egy holttestet találtak az úton. Bevitték Mohácsra s ott Bácsvan János nevű mohácsi kufarra ismertek a holttestben. Tüdőgyulladás volt a szegény embernek s a betegség útközben verte le a lábáról.

— **(Rózsa-kiállítás.)** Érdeke: látnivalója lesz a pécsi közönségnek június elején. A pécs-baranyai kertészeti egyesület a legutóbbi választmányi ülésén elhatározta, hogy rózsakiállítás rendez, mely a kilencz év előttinek méltó párja lesz. A kiállítás idejét és helyét az egyesület később adja a közönség tudtára.

— **(A tolnamegyei főgymnázium ügye)** mint az ottani lapok írják egyre bonyolódottabbá válik. A minap még csak Szeg-zárd és Bonyhád küzdöttek az Eris almaért, s ma már Gyönk, utóbb pedig Dunaföldvár is a küzdők közé sorakozott. Ez utóbbi komoly figyelembe jön, mert bir szerint a község, mint erkölcsi testület, 100,000 forintot szavazott meg az ott létesítendő főgymnázium céljaira, egyesek pedig már most 30,000 forintot meghaladó összeget irtak alá.

— **(Menetrend a Dunán.)** Lapunk szerkesztőségébe az utóbbi időben több kérdészködés érkezett a Mohácsról induló hajók menetrendjére vonatkozólag. Ez okból jónak találjuk a dunagőzhajózási társaságnak újabban kiadott menetrendjét közzétenni, mely szerint a postahajók Mohácsról Orsovára minden szerdán, pénteken és vasárnap reggeli 7 és fél órakor indulnak, Mohácsról Budapestre pedig minden szombaton, hétfőn és csütörtökön esti 6 és fél órakor. A személyhajók menetrendje a következő: Mohácsról Budapestre indul a személyhajó naponkint d. u. 1 órakor, Budapestről pedig Mohácsra naponkint esti 8 és fél órakor.

— **(Meggzúnt a difteritisz-járvány)** Siklóson, ahol körülbelül fél év óta pusztított nagy aggodalmára a szülőknek és a hatóságoknak. Újabb betegedés nem fordult elő a múlt hét óta s a régi betegedések is megszűntek.

— **(Bor és sör szállítása.)** A kereskedelmi miniszter rendeletet intézett a vasutak és gőzhajózási vállalatok igazgatóságaihoz, hogy e hó 15-től kezdve a vasuton vagy gőzhajón való szállításra csakis oly bor, bormust, gyümölcsbor és sörszállítványokat vegyenek föl, melyeknek tartalma a fuvarlevelekben hektóliterenként, illetőleg literekben van kitüntetve.

— **(Hymen.)** Preisach Edmond a naschici tanningyár igazgatója eljegyezte Warg Jankát, néhai Warg Ferencz népiskolai igazgató leányát.

— **(A valutarendezés.)** Wekerle pénzügyminiszter körrendeletet intézett valamennyi törvényhatósági házi gyám és alapítványi pénztárhoz, hogy folyó hó 28-dikán a pénztár zárlat alkalmával a pénztárakban található ezüst két, egy forintosok s 25 krajczárosok darab számát és értékét az országban forgalomban levő ezüst pénz mennyiségének megállapítása céljából egy kimutatásban összegezzék s hozzá mielőbb terjeszszék föl.

— **(Tánczestély a színház-alap javára.)** Több építkezési iparos-szakon működő segéd bizottsággá alakulva tánczestély rendezését határozta el. A zárkörű tánczestély, melyet e hó 30-án a Scholz-féle sörcsarnokban tartanak a pécsi új színház alapja javára lesz. A meghívók kibocsáttattak, s a rendezőség föl-kéri azokat, kik tevédecsből meghívót nem kap-

4
tak s erre igényt tartanak, forduljanak a rendezőséghez. (Nagy-Flórián utca 16. sz.) Belépti díj 60 kr., előre váltva 50 kr. Jegyek előre válthatók Skrobay István vendéglősnél (a Scholzfélé söröcsarnokban), Zelms Kálmánnál (Nagy-Flórián utca 16. sz. a.), Makovics Lajosnál (szigeti külváros, Makár-utca 42. sz. a.) Ohneszorg Jánosnál (főlső vámház-utca 18. sz. a.)

— (Szükséges-e iparigazolvány cséplési munkához?) Egy konkrét eset alkalmából az a kérdés merült föl, vajjon ha valaki cséplőgéppel idegeneknél is végez cséplési munkát, köteles-e iparigazolványt váltani. A földművelésügyi miniszter a kereskedelemügyi miniszterrel folytatott tárgyalás eredményéhez képest kimondotta, hogy a mezőgazdasági termelés és szorosan annak körébe tartozó cséplési munka ipari foglalkozásnak nem lévén tekinthető, a cséplésre nézve — történjék az bár tűzletszerűen mások részére — az ipartörvény rendelkezései nem alkalmazhatók s e szerint a cséplési munkák végeztetésére iparigazolvány váltása nem szükséges.

MŰVÉSZET IRODALOM.

Színészet.

A Madarász hozta meg az első zsúfolt házat az idén. Zellernek ez a nem egész kompozíciójában sikerült, de helyenként bajos muzsikájú operettje rég várt vendég volt a mi közönségünk előtt, amely szombaton meg is töltötte a szinkört minden részében, s kis hijja, hogy a „madarász“-fiúval együtt nem énekelte annak belépő dalát meg azt a kedves keringőt, mely mindkét dallam már régóta közzajon forog. Ez a két dal teszi ki különben a „Madarász“-t, a többi része a zenének majd mind közbély, tán azt az egyet kivéve, melyet a kis póstás Milka énekel a „pardon“ refrénnel. De amit az új motívumok nélkül vesztettünk, pótolja Zeller a kellemes hangszerelemmel, amelyet mesterinek is modhatnánk, ha — ugyan a szinköri zenekar gyarló volta miatt ezt csupán elképzelni nem kénytelenítettünk. Ahol a hiányos orkeszter által produkált zenében nagy hézagok támadnak, oda képzelettel a zenész-fül az instrumentáció gyöngyeit, melyek így — sajna — a tenger fenekén, ránk nézve elveszett kincsek. A szöveget kissé gyengéljük, sok benne a fölösleges bohókodás, bécsi lapos vicczelődés, melyen ha az előadók enyhítenének, nagyon helyesen cselekednének. De hát ők még toldanak is hozzá, mert ez már színész-szokás. Pedig ez csak még inkább lapítja az amúgy is lapos mesét. Mindazonáltal annyi gáncs után is — ha nem az egészet vesszük, hanem csak úgy részleteiben — a „Madarász“-t helyes kis operettnek mondjuk, mert van benne — zenéjében is, szövegében is — jól eső elevevény, kellem, itt-ott báj, s van benne néhány jóízű szerep, melyekkel soká műsoron lehet tartani a darabot. A cím-szerepben **Hatvani**, leszámítva egynémely ingadozást az énekben, ügyesen mozgott s szépen énekel. Eleven temperamentumához jól illett a vidám madarászó fiú szerepe. A második föl-vonásban a „Mikor dédem ifju volt“ kezdett keringővel frenetikus tapsokat aratott s a dalt meg is kellett ismételnie. **Kállai Lujza** mint Póstás Milka énekében is, játékában is többet s jobbat produkált, mint első debüjekor **Czipraban**. Úgyesen, elevenen mozgó énekes-naiva, kinek nem nagy erejű, de behizelgő, kellemes hangját általános tetszés közt hallgatta a közönség. **Kocsis Etel** (fejedelemnő) ének dolgában megerősödött tavaly óta. Tisztán csengő, magas fekvésű szopránjával most is jó hatást tett. Jól énekel **Perényi** is (Szaniszló), de a magasabb régiókban érezhető volt az általunk már tavaly megjósolt reakció, melyet a helytelen hangvétel elkerülhetlenül von maga után. A komikus elemet **Breznai**, **Dezséri**, **Hegyesi** és **Tharasszovits Margit** képviselték. **Dezséri** és **Hegyesi** a két gyámoltalan professzort maszkban és játékban túlozva alakították ugyan, de ellenállhatatlanul kacagató voltukért megbocsátottuk ezt a túlzást. Csak egyet nem: azt a hosszadalmas és utóbb már unalmassá vált vizsgázó-jelenetet, amelyből jó lesz kihagyni a megokolhatatlan és izléstelen nótázást, mely különben is nagyon sokszor fordult elő az egész darabban. Ha a fordításos szövegek könyv elírja is, azért azt mellőzni kell; ami a német eredetiben jó lehet, az így áttitelve sehogy sem illik

az operett idegenszerű keretébe. Aztán ugyan jó uraim, olyan nagyon jó viccznek találják önk azt a kukutyini zabhegyezést, hogy annak minden darabban — operettben, népszínműben egyaránt — estéről estére és évről évre okvetlenül elő kell fordulnia? A kar gyenge volt, a zenekar még ennél is gyengébb és ingadozóbb; ez utóbbi tulajdonsága a zenekarnak annyira zavarólag hatott, hogy magukat az énekeseket is gyakran hozta kritikus helyzetbe.

A „Kis madaram“, Gerő Károly újabb népszínműve, mely nálunk vasárnap került először színre, egyike a legsilányabb népszínműveknek, amiket az utóbbi években gyártottak a népszínház mesterlegényei. A legtalálhatóbb kritikát egy karzati bugris legény mondta rá, amint előadás után leszállott a magasból, hogy: „Ejnye de szanaszét darab vót ez!“ Borzasztó dolog az, mikor az ember logikával néz valamit, amiben nincsen logika; mikor a Gerő népszínművében alakokat látunk megjelenni, jönni-menni és nem tudjuk, hogy miért, s azok beszélnek, sokat beszélnek és nem tudjuk, hogy mit. Mert amily érthetetlenek az alakok, amily érthetetlen a járásuk-kelésük, épp oly érthetetlen a beszédjük. E sok szó-beszéd között aztán elvész a gyenge, vékony dongájú csecsemő: a mese, mely egy cseppet sem válik ki a többi hasonlóknál, hanem csak amolyan „tuczatgyerek.“ A „kis madaram“, **Mariska** szereti **Janit**, a **Pestre** került asztalos legényt, ez meg nem tudva erről, az otthon lakó s módos férjre **Stanczit** szereti. Mondjuk tovább? **Stanczi**, míg egy találmány révén gazdagság mosolyog **Janira**, ragaszkodik a legényhez, de amint ez a gazdagságtól elesik, vonakodik hozzá-menni; ellenben **Mariska**, akit **Jani** eddig nem vett észre, s a kit mindig „kis madaram“-nak hívott, elárulja szerelmét **Janinak** s ez szintén szerelemre gyúl **Mariskáért**. Ezt már egy szorgalmas karzatlátogató is össze tudná kalapálni. Egy kiváló vonásról azonban mégis tett tanúságot a darab: hogy Gerő kitűnően tud epizódokat és szerepeket írni. Mert azok az érthetetlen alakok eme tulajdonságuk mellett is pompás szerepek. **Honti Mari**, aki a cím szerepet játszta, egy egészen új szerep-zsánert teremtett meg a népszínművekben: a komiko-naiva szerepkört. Az ő egyéniségéből nagy arányokban és rapide kezdenek kidomborulni a **Tharasszovits-féle** komika vonásai. Neki a **Stauczi** szerepét kellett volna adni, abból faraghatott volna burleszk falusi puczcsoz dómát; viszont a **Stanczi** személyesítőjét (**Dorogi Laura**) illette volna meg a „kis madaram“ szerepe. **Földvári (Jani)** megint igen szépen énekel. **Mulatságos** alakok voltak **Hegyesi (Heczegán)** és **Dezséri (Kifli)**. **Ebergényiné** és **Dálnoki** a régi jók voltak.

A vasgyáros **Derblay Philippe**-je volt hétfőn a közérdeklődés tárgya. Ebben lépett föl először az új hősszerelmesünk, **Molnár László**. Nemes arcvonású, szép színpadi alak, valóban szívet rendítő, mély rezgést beszélő hanggal, melyben az érzelmek terjedelmes skálája benne van: a kérő, a szerelmes szelid, lágy szava, a határozottságnak férfias kifejezése, a tekintélyt parancsoló előkelőség, a hev, az indulat föl egészen a sebzett oroszán vészes ordításáig. Játékán nemes nyugalom ömlik el, gondolkodva tesz mindent, öntudatos színész, aki tisztában van önmagával, erejével és a szerep leküzdendő nehézségeivel. Akik a régi színpadi sablonok szerint itélnek, azok talán színpadi illem-ellenesnek mondanák az ő feszitlen, könnyed mozgásait, melyekkel nem keresi a pose-okat, ellenkezőleg nagyon is kerüli. És épp ez a mi kedvünk szerint való színész, aki a színpadi viselkedésben természetes, s nem gépen mozgó báb. Nem túlozunk, ha — **Derblay Philippe** je után ítélve — a vidék legjobb drámai hősei közt is a legjobb kevesek közé tesszük **Molnár Lászlót**. **Holéczi Ilona Claire** nehéz jellemalakításával sikeresen birkózott meg. Nem mindenütt volt egyformán jó, de a gyengébb helyeken is, ahol az ereje elérte már a gyenge szervezet korlátait, melyeken túl fokozás nála nem lehetséges, ott is kezében tartotta a szerep finoman szőtt szálait, s legalább egyéniségével hatott, ha már a szerep nehézségeinek sikeres leküzdésével nem brillirozhatott. **Kalmár Piroska** kedves **Susanne** volt, ellenben **Pécsi Kálmán** gyenge **Bligny herceg**. **Daróczi Ilka** **Athenaist** belülről, lélekben jól megformálta, hanem a külsőn nem tudtuk elfogadni azt a szőke álhajat, amely he-

lyett jobb lett volna megmaradni az eredetiné **Körmtesné**, **Balla**, **Pákei Margit** és **Dezséri** jeles összejátékot produkáltak, s általában az egész előadás összevágóan, kerekdeden gördült le. Közönség elég szép számmal volt és sokat tapsolt **Molnárnak** és **Holéczi Ilonának**, kiket minden fölvonás után többször is a lámpák elé hitt.

* **Duna-Szekcső a múltban és jelenben.** **Irta Gosztonyi Jenő** dunaszekcsői káplán. Monografikus munka, mely **Duna-Szekcsőnek** érdekes szereplését foglalja egybe különböző, széthányva talált adatokból és okiratokból. Hogy érdemes volt e hatodfélezer lakosságu község monografiáját megírni, azt a tartalom mutatja meg, melyből megtudjuk, hogy **Szekcső** már a rómaiak alatt szerepelt, s megerősített állomása volt a római katonaságnak az **Eszék**ről (**Mursa**) **Ó-Budára (Aquineum)** s a **Syrmiumtól** (most **Mitrovicza**) **Bécsig** vezető útvonalon. Szerepelt **Szekcső** a magyarok bejövetelkor is, amikor a honalapító **Árpád Szekcsőt** **Ete** fiának ajándékozta, s szerepelt a mohácsi vész alatt. E történeti részt — mely a mű első része — eleven stílussal örökíti meg **Gosztonyi**; a II. rész **Szekcső** hitéletével, népesedésével, műveltségi viszonyaival stb. foglalkozik bő részletességgel és a statisztikai adatok egész halmazával. A 110 oldalos füzetke megírásakor derék munkát végzett a szerzője, aki ezzel nagyon megkönnyítette a megye monografiáját megírónak a munkáját. A **Szekcső** tájképével ellátott füzettről különben a fővárosi sajtó, s kivált a **Budapesti Hírlap**, igen dicsérőleg emlékezett meg.

VEGYESEK.

— **„Ritka alkalom“** című mai hirdetésünkre van szerencsénk t. olvasóink b. figyelmét fölhívni és tekintve e fővárosi gyár jó hírnevét és magyar gyártmányainak kitűnő és czélszerű voltát azt mindenkinek a legjobban ajánlhatjuk. A gyár képviselője csak néhány napig időzvé, városunkban szívesen szolgál minden kívánt fölvilágosítással, mi pedig a hozzánk intézendő megbízásokat „Ritka alkalom“ jelige alatt készséggel közvetítjük.

— **Biztos gyógyhatás.** Mindazok, kik rossz emésztés vagy szekrekedés következtében föl-füvődásban, szorulásban, főfájásban, étvágyhiányban, vagy egyéb bajokban szenvednek, a valódi „**Moll** féle seidlitz porok“ használata által biztos gyógyulást érnek el. Egy doboz ára 1 frt. Szétküldés napona utáuvétellel **Moll A.** gyógyszerész, cs. és k. udv. szállítótól **Bécs**, **I. Tuchlauben 9.** A vidéki gyógyszertárakban határozottan **Moll A.** készítménye az ő gyári jelvényével és aláírásával kérendő.

CSARNOK.

Egy szegény ifjú története.

Elbeszélés **Zschokke Henriktól**.

— Németről fordította **Szikrai Odo**. —

(Folytatás.)

— **Örnagy** úr, — mondá **Frock** egyszerre nagyon komolyan s elszántan, — én imádom **Jozefint**. Soha teljes világéletemben nem szerettem más leányt. Nem én vagyok az oka, hogy nem lehetek részese ama boldogságnak, melyet nemes lelke nekem fölajál; bizonyára a végzet sem az!

— **Kánya** vigye a bevezetéseket! — szakította félbe az **Örnagy**: — **Ki** vele, mi az oka?

— Az ön előítéletei, **Örnagy** úr.

— **Mi** a kánya, előítéleteim?

— **Nem** vagyok keresztény!

— **Jézus** **Mária**! — kiáltott **Leonóra**.

— **Mózes**-vallásának születtem, egy szóval **zsidó** vagyok.

— **Zsidó**! — hebegé az **Örnagy** elhülve s leeresztette karját. **Leonóra** velőkig ható kiáltással **Jozefin**hez futott, ki egy szék mellé rogyott.

— **Olvassa** azt a lepecsételt levelet! — mondá **Frock**. — **Isten** veletek, szeretteim! **Isten** veled, **üdvösségem**!

Ezzel vette köpönyegét és kalapját, s kirohant az ajtón. A póstakocsis belefújt kurtjébe. A kocsi elrobogott.

A bepecsételt levél tartalma, melyet szavainak folytatása vagy utóhangjaként köllött tekinteni, szórul-szóra ez volt:

„Zsidó vagyok. S e vallomással megfejtettem, ó kedveseim, rejtélyes viseletemet. — Van-e vajjon keresztény leány? aki boldogítani óhajtana engem. Van-e országaitoknak csak egy világi vagy egyházi hatósága is? amely megtérne, mint tisztviselőt nyilvános hivatalában, vagy mint tautót, keresztény iskolaiban. Zsidó vagyok, s mint ilyent noha semmit sem vetettem, hallgatag számkiűztek az emberi társaságból, csupán mert oly néptől származom, mely — a keresztényektől, törököktől s pogányoktól évezredek előitélete folytán számkiűzve és megvetve, s ez örökös megvetéstől elnyomva — sajnos gyakran lett megvetésreméltóvá.

„Elszászban születtem szegény szüléktől, akiket, hogy életüket tengethessék, a világ előitélete töményezzer hitsorsosukhoz hasonlóan kereskedésre, uzoráskodásra s a keresztények csalására kényszerített. Ifjúságom éveit a francia forradalom kezdetére estek, amidőn a Mózes-vallás követői is először nyerték meg a jogot, hogy emberek közt teljes jogu emberek s egy nagy államban polgárok lehessenek, nem pedig számkiűzettek, csupán nagylelkűen túrt, idegen teremtmények.

„Meg messze voltam nagykorúságomtól, midőn a zendülés zür-zavarában elragadtak a szülei háztól s dobosnak tettek. Élemedett koru szüleimet nem láttam többé. De ifjúságom, meg gondolatlan bátorszivűségem, józan eszem jó barátokat szereztek. Szolgának szegődtem egy ezredeshez, aki utóbb a francia hadvezérek sorában nagyrebecsült nevet vivott ki magának, s engem annyira megszeretett, hogy sajnálta elvadulásomat a táborban. Saját költségén egy francia határváros iskolájában kielégítette tanulmányomat. Lelkem és szívem itt oly kiképzetésben részesült, mely jövőbeli állásommal semmitéle aranyban nem állott.

„Tudományos nevelésem befejezetlen maradt. Ha az orvostudománynak szentelhettem volna magam, most tan gondtalan életet élhetnék valamelyik nagy városban. De az ezredes, az én pártfogóm, ismét magához hitt, s titkárnak tett. Naia maradtam, míg a halálos golyó véget nem vetett életének. Hivatás, kilátás nélkül, a katonai pályára léptem, sokaig hányódtam ide-oda a seregeknél és nagyjaik nyomoruságainak, a földön uralgó szenvedélyeknek és előitéleteknek látása vigasztalan bölcseséggel gazdagított. Mindig úgy cselekedtem, ahogy köllött, hogy megőrizhessem legalább benső értékem tudatát, s lemondtam külső elismeréséről. Leginkább hatott bensőmre s nemesbülésére Jézus élete. Ő izraelita volt s az maradt. Hozzá hasonló nagyság akár bölcseségre, akár bátorságra nézve soha nem volt még e földön. Minden nagy ember csak az ő évszázadában legfőlebb évezredében adott viszonyok közt. De Jézus nagysága olyan, mely nem függ a viszonyoktól s nincs évezredek korlátai közé szorítva. S mégis jelennék meg csak ma a keresztények között, még ma is keresztre feszíté- nek, mint egykoron a zsidók.

„Életem földadatává tettem, hogy olyan legyek, mint Jézus: a bensőért föláldozzam a külsőt, az örökkévalóért a mulandót, a szellemi czélokért a testi, házi és polgári kellemességeket. Akaratra nézve nem állottam mögötte, csupán bátorságra és erőre nézve.

„Megundorodtam a hadi élettől. Egyetlen barátomnak, egy nancy-i nagyreményű ifjunak

egy golyó oltotta ki életét oldalomon. Többi bajtársammal sokszor összetűztem e sivár életben. Főlebbvalóim igazságtalanok voltak irányomban. Átszöktem az ellenséghez, polgári ruhát öltöttem, s nyelvek s más egyebek tanításával kerestem kenyeremet.

„Sehol nem volt maradásom. Jóbarátoknak nem voltam szükében. De ők mind keresztények voltak. Ha megtudják, hogy zsidó vagyok, még a legfővilágosultabbak sem igen állhatnak ellent bizonyos titkos, különös undornak, mely önkénytelen erőt vesz vala rajtuk. Azért őrizkedtem az összeköttetésektől, hogy majdan a válaskor kevésbbé kölljön szenvednem. Féltem a barátságtól, mert reám nézve csak fájdalmas lehetett.

„Állandó megtelepedésemről, alkalmazásomról és meghonosodásomról egy keresztény városban az első lépéssel, amelyet egy városba tette, le köllött mondanom. Mint zsidót sok helyt egy napig sem tűrtek volna meg; másutt meg ha eltűnnek is, de a letelepedést, a polgári jogot bizonyára megtagadják. Ehhez mindig megkivánják a keresztelől-levél előmutatását. Én pedig megkeresztelve soha sem voltam. Mit mondhattam volna hát?

„Vallásom győtrőleg nyúlt belé életem legapróbb körülményeibe. Ha a harangok zúgásakor a keresztények egy családként vonultak a templomba, nekem kiseded kamarámban magányosan köllött istentiszteletemet végeznom. Én nem voltam tagja e nagy családnak. Sokan gáncsoltak, hogy nem jártam a templomba; mások azt hitték, hozzájuk hasonló fővilágosult vagyok, aki vallás nélkül élek. Nem tehettem sem az egyiket, mert ámitás lett volna, sem a másikat, mert szégyeltem volna magamat a társaságtól. Egyre szorongott szívem, s meghasonlottam jobb érzelmeimmel s polgári környezetemmel.

„Egy darabig az a gondolat foglalkoztatott, hogy visszatérek megint és zsidó leszek valamelyik zsidó községben, hogy népemet jóra tanítsam és szellemi rabságából emberi méltóságra emeljem. A zsidó németiséget elfeledtem, a bevett szokásokból, a talmud szabályaiból s tanaiból semmit sem, vagy csak igen keveset tudtam. Átláttam, hogy lehetetlen a gyökeret vert előitéletek ezer meg ezer éves rozsdáját csupa merő észokokkal eltörölnöm, s megtörnöm a bárdolatlan, szegény, szellemileg nyomorék emberek konokságát, akiket a keresztény törvényhozók barbár iatézkedései tettek azokká, amik. A rabbik megátkoztak, a zsidók kitagadtak, megköveztek volna. A keresztények s mohamedánok közt keletkeztek s keletkeznek még most is új hitfelekezetek. Jobb belátás, az éghajlat hatásai s buvárkodás mind elősegíthetik ezt. De a zsidók közt alig lehet új szektákról és hitszakadásokról hallani. A művelt zsidó csak az, ami a fővilágosult keresztény.

(Folytatása köv.)

Hátralékos előfizetőinket tisztelettel kérjük, miszerint tartozásaikat minél előbb küldjék be, nehogy kénytelenek legyünk a lap további küldését beszüntetni.

KÖZGAZDASÁG.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara jelentése az elmúlt évről már közkezen forog. A Z a r a y Károly dr. titkár által készített terjedelmes jelentés szerint a közgazdasági viszonyok az előző évekhez képest nem mutatnak lényeges eltérést. Középjó termés csak helylyel-közzel volt. A gabonaárak az év folyamában jó magasra emelkedtek s ez emelkedett

árak tartósak is voltak úgy, hogy a gazdaközönység e körülményből némileg kárpótolhatta magát; az egyik fő jövedelmi forrás a borteremelés azonban a különféle elemi csapások következtében nagy visszaesést mutatott. Hogy milyen mérvűek voltak ezen elemi csapások, mutatja az elemi csapások czimén történt adóleírások, melyek Baranya-, Somogy- és Tolna-megyében összesen közel 260,000 irtra rúgnak. A bor ára példátlan magasságot ért ugyan el, de az távolról sem egyenlítetté ki a termés mennyiségében mutatkozott hiányt. Ilyen körülmények közt az üzleti tevékenység általán nem a terjeszkedésre, hanem csak az önfentartásra szoritkozott s az eredmény az adott viszonyok közt kielégítő volt, a mennyiben nagyobb fizetési zavarok, jelentősebb bukások és nagyobb köröket érintő üzleti veszteségek e kamara területén nem fordultak elő. A munkaadók és munkások közt levő viszonyban sem fordultak elő számbavehető zavarok.

A gabonakereskedés nagyon változatos eseményeknek volt kitéve és sokaknak semmi hasznót sem hajtott, de még többeknek jelentékeny veszteségeket okozott. Az árpát kivéve egyéb gabonanemtekben alig volt jelentékenyebb forgalom észlelhető. De csak hamar megindult az áremelkedés, mely magát erősen tartotta; ápril hóban a buza ára 60—70 krral emelkedett. A buza legalacsonyabb ára tavaly 7 frt 30 kr., a legmagasabb 11 frt 25 kr. volt (árut vasuti állomáshoz állítva). Kukoriczában volt némi kivételünk Dél-németországba, de ez nem volt tartós, mert a német piacokon csakhamar föltűnt az amerikai verseny, mely lyel lehetetlen volt megküzdeni, a mennyiben az amerikai kukoricza Berlinbe állítva (minden költséget beleértve) 10 márka 40 fillérbe számított, míg az a pécsi kamara területéről Berlinbe szállítva, legalább is 13 márkába került. Az új tehervámdíjszabás a gabonakereskedők nyereségét semmivel sem növelte, a mennyiben az a haszon, mit az olcsóbb viteldij nyújtott, a termelőknek térült meg. A m. kir. államvasutaknak a mohács-pécsi vasutal a pécs-villányi vonalrész használata iránt megkötött peageszerződése a gabonakereskedésnek semmi előnyt sem nyújtott; a szállítás e vonalon semmivel sem lett olcsóbb. Hatványosan befolyásolja a pécsi gabonakereskedelmi piacot még azon körülmény is, hogy a Pécsét érdeklő némely relatiókban nagyon complicált, indokolatlan és méltánytalan a díjszabás. Így pl. gabona után számíttatik Abaligettől Pécsig 12 kr. s Villánytól Pécsig 18 kr., Vukovártól Fiumeig 95 kr., Pécsről Fiumeig 93 kr., Magyar-Bólytól Barcsig 35 kr. s a jóval közelebb Villánytól Barcsig 37. kr.

Borkereskedésünknek nagyjában majdnem ugyanazon jellege volt, mint 1890-ben: rossz termés, csekély kivitel s a borkereskedők részéről nagy versengés a bevásárlásban.

A fakeskedés általán lanya volt. Nagyobb üzletei egy vállalkozónak sem voltak. A metszett fában meglehetősen élénk volt a forgalom. Parkett-árak kelendősége a megszokott határok közt mozgott. Egy pécsi czégnek sikerült ez árukkal a konstantinápolyi piacon igen kedvező összeköttetésekre szert tenni. Pinterfa-üzlet teljesen pangott. A tűzifa az 1890/91-iki szigorú és hosszantartó télben jó árak mellett élénk keresletnek örvendett, a rákövetkező enyhe télben azonban annál kevesebb fa kelt el.

Gyümölcskereskedelmünk ez évben termés hiányában leginkább a behozatalra szoritkozott. A behozott gyümölcs csak stájer almából állott, melynek kilogrammja itt 8—20 kron kelt. Szőlőkivitelünk megszünt, pedig azelőtt — daczára a németországi magas vámnak — sok ment ki Németországba. A Németországgal kötött új kereskedelmi és vám-szerződésben kivituk szőlőknek Németországba való vámmentes bevitelét; csak hogy most már nincs kivitelre való szőlőnk.

A fűszer- és vegyeskereskedők az elmúlt évet csekély kivétellel rozsnak mondják. Óriási verseny, az egyre szaporodó üzleti költségek, az adónak legtöbb esetben aránytalan kivételése, a fogyasztóktól igénybe vett nagy hitel, ez évben is kemény próbára tette a kereskedőket. Az áruk ez év folyamában — a cukrot kivéve — alig szenvedtek változást. E réven tehát nem érte kár e kereskedelmi ágat. A cukorra vonatkozólag előző évi jelentéseink-

ben felsorolt panaszok ma is hangoztatnak s azok csak azzal szüntethetnek meg, ha a cunorfogyasztási adó vagy eltöröltetik, vagy pedig a gyárban a termelési adóval együtt szedetik be.

(Folyt. köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Egy asszony. A sleppnek csak fényes estélyeken a salonokban van helye és értelme. A mi báltermünkben abszurdum, utczán pedig botrányos. A sleppnek kézben hordva nincs értelme, ha slepp, legyen slepp; tehát csak azért csináltatni azt a líffegőt, hogy kézbe vegyék, oktalanság, mint a női divatok legnagyobb része. Az ideai formája a sleppnek meg éppen határozottan csunya, izléstelen, mert szakasztott olyan, mintha az azt viselő hölgyet a ruhaalj elvesztésének katasztrófája fenyegetné.

B. N. A búcsu helyekről szóló cikkelyt illetőleg nem mindenben értünk egyet önnel. Van igenis káros hatása a búcsujáró helyeken divatos feszületcsokolgatásnak, amivel ragadós betegségek továbburczolását teszik lehetővé, amint hogy elég sajnálatos példa van már erre. Hogy pedig aljas dolgok is történnek az ilyen búcsujáró helyeken, azt bizony ne tessék tagadni, mert ezek oly nyílt titkok, amik már köztudattá váltak. Az ön fölhozott példái az öreg anyókákkal nagyon értetlen dolgok, mert hát az bizonyos, hogy a vénasszonyok már nincsenek kitéve az ördög incselkedéseinek, hanem hát járnak oda veszedelmesen fiatal asszonyi teremtések is; ezekről ön nem beszél, de ne is beszéljünk róluk. A többiben teljesen megegyezünk önnel, különösen ami azt a szépen kifejtett lélektani momentumot illeti. Igen, a vallásosságot a búcsujáró helyek föntartása által ápolni, erősíteni kell, ezek a kegyeletes helyek jó hatással vannak a lélekre, gyakran a test egészségére is — a lélek által. De az ilyen helyeken legyen ott a politikai hatóság is, és terjeszsze ki figyelmét némely dolgokra, amik épp a vallásosság ellen vannak és egyéb törvényeinkbe ütköznek. Ne tiltsa be a helyeket a hatóság, hanem legyen lelki és testi öre a búcsujáró híveknek. Ha ilyen értelemben átdolgozza, vagy beleegyezik, hogy mi igazítsuk ki, úgy kész örömmel közöljük az egyébként jelesül megírt cikket.

Roderik. Nem közölhető.

17-es. A megnevezettek, mind a 12, azon bizonyos keleti fajhoz tartozik; a többi kétes.

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1892. évi április hó 23-án tartott hetivásárról.

Az árak métermázsanként számítatnak.

Buzsa	őszi	—	—	—	—
	tavaszi	—	—	—	—
Kétszere	új	9	—	8	70
	ó	—	—	—	—
Rozsa	új	8	40	—	—
	ó	—	—	—	—
A. p. s.	őszi	—	—	—	—
	tavaszi	—	—	—	—
Repeze	új	—	—	—	—
	ó	—	—	—	—
Bükköny	széna	—	—	—	—
	ó	—	—	—	—
Kukoricza	új	5	40	5	10
	ó	—	—	—	—
Széna	új	2	40	2	—
	ó	—	—	—	—
Szalma	új	—	—	—	—
	ó	2	—	1	80

Kínalat: gyenge (mintegy 20) gabonaköcsi volt a piacon.

NYILT-TÉR.)*

Irodahelyiség-változtatás.

Van szerencsénk ezennel a tisztelt közönség becses tudomására hozni, hogy az eddig a kistér 7 számú házban elhelyezett

széneladási irodánkat,

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

folyó évi május hó 1-én a Széchényi-tér 8 szám és Kister 4 szám alatt (az eddigi széneladási helyiség átellenében) lévő Piacsek-féle házba helyezük át, és kérjük a nevezett naptól kezdve becses szénmegrendeléseit új helyiségünkben eszközölneni.

Tisztelettel

Az első cs. kir. szab.

Duna-gőzhajózási-társaság

bányagazgatósága PÉCSETT.

Köszönet nyilvánítás.

Mindazok, kik forrón szeretett, felejtethetetlen, egyetlen leányunk

Stadlinger Jankának

f. hó 25-én végbement temetésén megjelenésük, s egyéb részvénytámaszkodásuk nyilvánítása által határtalan bánatunkat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is legmélyebb köszönetünket.

Pécsett, 1892. április 26-án.

a gyászoló szülők.

Lapfőmunkásként

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő

HAKSCH LAJOS

Hirdetések:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

793. szám

1892.

Pályázati hirdetmény.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr egyrészt a már fennálló, másrészt a jövőben minden kamarai kerületben létesítendő ipari szakiskolák s illetve ipari tanműhelyekhez kellő képzettséggel bíró szaktanókat nyerve, — elhatározta, hogy oly ipari szakiskolai (tanműhelyi) szaktanítók, illetve tanárok részére, — kik vagy már működnek valamely agyag-, fa- vagy fémipari szakiskolánál, vagy a jövőben létesítendő ilyen intézetnél alkalmaztatni óhajtanak, **300**, esetleg **600 frtos** ösztöndíjakat, illetve utazási segélyt adományoz, hogy akár az ipari szakrajz, akár szaktantárgyak gyakorlati tanulmányozása céljából külföldre utazzanak.

Megjegyeztetik még, hogy a mennyiben szükséges leendő, a kiküldendő ösztöndíjasok részére a budapesti állami középipariskolán rövid tartamu előkészítő tanfolyam is rendeztetik majd.

Felhivatnak a fentemlített ösztöndíjra pályázni szándékozók, hogy pályázati kérvényüket **folyó évi május hó 10-ig** a pécsi kereskedelmi és iparkamarához benyújtsák.

Pécsett 1892. évi április hó 20-án.

Dr. Záray Károly Ráth Mátyás

kamarai titkár.

kamarai elnök.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

+ a +

mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is.

Ő cs. és kir. fensége

József főherczeg asztalán rendes italul szolgál.

Kitünő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Gazdag szénasavtartalmu * A bormak színét nem változtatja. Természetes ízét kellemessé teszi

a mélt is a vendéglős uraknak keverékül „Spritzer“ előnyös szolgálatot tesz.

Ujabbán a homokos talajban termett savanykás borokhoz kiváló előnyösnek bizonyult az ÁGNES-forrás savanyuvize.

Vegyelmezve **Dr. LENGYEL BÉLA** egyetemi tanár

úr által.

Ajánlva a bel- és külföld számos orvosi tekintélyei által főleg a lélegzési-, emésztési- és húgycső-szervek hurutos bántalmainál; hatásosan gyógyítja a Rhachitis-, görvély-, vese- és köszvény-bajokat, épügy használható a tagok csúzos bajainál, gyermekeknek megátalja a túlságos gyomorsavany-képződést s fokozza az idegrendszer tevékenységét. Gazdag szénasav-tartalmánál fogva ezen üdítő savanyuviz a legkellemesebb izzel bír s borral használva igen nagy keletnek örvend. — Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumében is, ép úgy mint hazánkban, általánosan a kolera megbetegedés ellen praeservatív gyógyszernek bizonyult.

Friss töltésben az ország minden gyógyszerházában, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

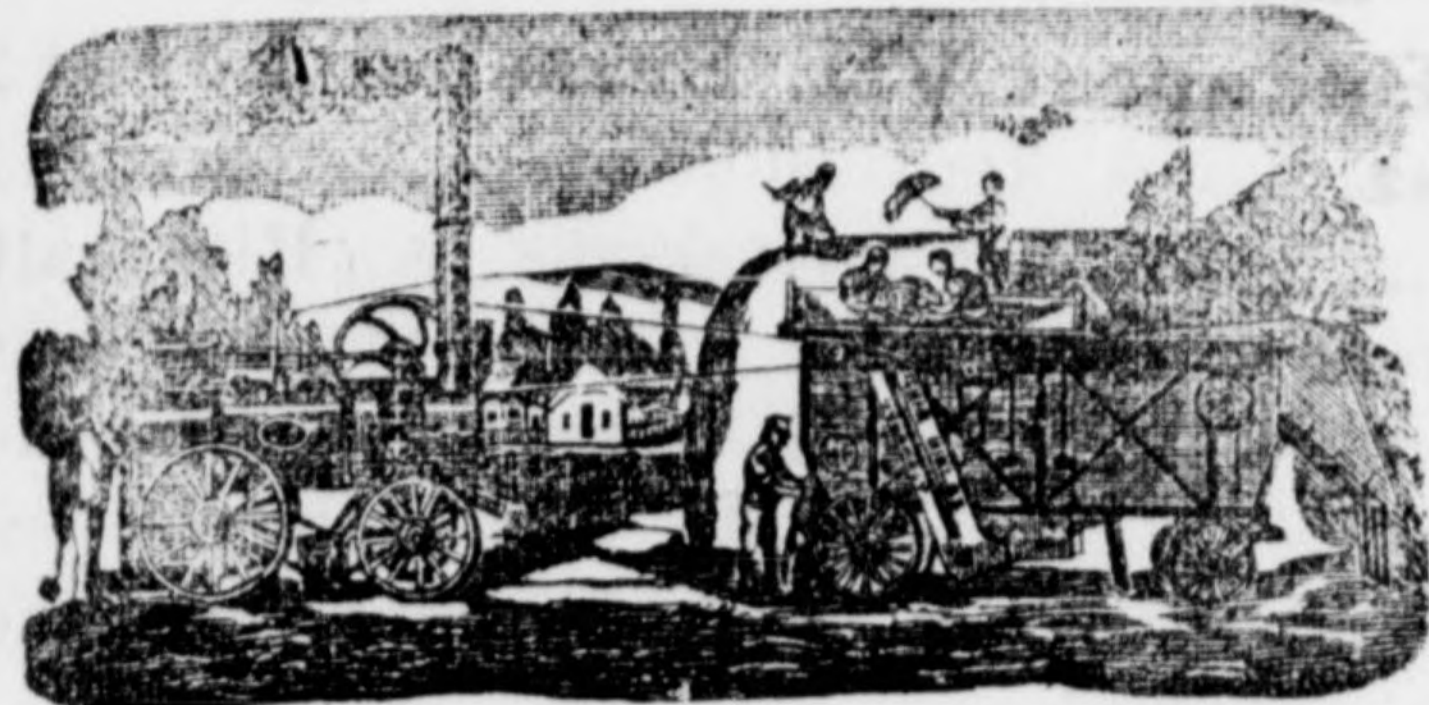
ORSZÁGOS FŐRAKTÁR

ÉDESKUTY L.,

cs. és kir. és szerb kir. udvari ásványviz-szállítónál
BUDAPEST, Erzsébet-tér 8. sz.

A magy. kir. államvasutak gépgyára

a hazai viszonyokhoz alkalmazott, legkitűnőbb szerkezetű és a versenyeken eddigelé legyőzhetlen maradt
6-, 8-, 10 és 12 lóerejű gőzcséplő-garnituráit,
 valamint a malomzélókra külön gyártott **hengerkazános**
9-, 12- és compound-rendszerű 16 lóerejű locomobiljait

a teljesen vasból készült s így tartósság és
 ezélszerűség tekintetében más gyártmányt messze felül-
 muló

szalmakazalozó gépeit,

ugyszintén a locomobil hátsó kerekére könnyen alkalmazható és így felette czélszerű

Stibor szabad. körfűrészzeit,

végül egyéb gyártmányu

2-, 2¹/₂-, 3- és 4 lóerejű locomobiljait és gőzcséplőgépeit, vetőgépeit, ekéit, rostait, morzsolóit stb. mezőgazdasági gépeit ajánlja kedvező feltételek mellett

FEHÉR MIKLÓS, a m. kir. államvasutak gépgyárának vezérügynöke BUDA-
 PEST, Üllői-ut 25. szám, „Köztelek“

➔ Árjegyzékek ingyen és bérmentve. ➔

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

T. cz.

Van szerencsém a t. vevő közönségnek szives tudomására hozni, hogy **siklósi-utca 44., Széchenyi-tér 16. sz.** alatt (a „Nádor“-szálloda mellett) és a **pálya-utca 7. sz.** alatt

liszt-raktárt

nyitottam. Ezzel alkalmat akartam nyújtani arra, hogy Budapest első gőzmalmából kikerült lisztet a tisztelt vevő közönség a lehető legolcsóbb áron beszerezhessen. Kedvező időbeni bevásárlásaim folytán azon helyzetben vagyok, hogy a lisztet mindenkor oly olcsón adhassam, mint azt más kereskedő aligha árusíthatná. Bátor vagyok tehát mindazokat, kik olcsó áron jó lisztet akarnak beszerezni, fölkérni: kegyeskedjenek szükségletüket nálam fedezni.

Budapesti gőzmalmok lisztraktárai:

Széchenyi-tér 16. (a „Nádor“-szálloda mellett.) Siklósi-utca 44., pálya-utca 7.

BAYER FERENCZ

a DREHER-féle

kőbányai sörfőzde egyedüli főraktárosa

Pécs és vidéke részére

Pécsen, fő-utca 33. szám, saját házában.

Ajánlja elismert világhírű sörzeit hordók- és palaczkokban.

Megrendelések helyben 10 palaczktól kezdve házhoz szállítanak.

Figyelmeztetésül:

Visszaélések elkerülése végett kérem a palaczkok fölbontásánál a minden egyes dugóra beégetett czégre figyelemmel lenni.

Taizs József Pécsen.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, író-szer és papirkereskedésében kapható:

Valódi „Anthracen-ténta.“

Valódi „Alizarin-ténta.“

Valódi „Király-ténta.“

Valódi „Gallus-ténta.“

Kökorsókban és üvegesékb. (Külföldi és hazai gyártmány.)

➔ **Piros és kék ténta.** ➔

Pecsét-viasz, pecsét-festék.

Autograph-ténta és festék.

Fekete és színes írónok.

➔ Radir-gumi, gumi arabicum, oldva. Tollak és tollnyelek. ➔

Író-, fogalmi és itatós-papírok.

Eau de Labarague,

kitűnő szer tinta-, vörösbor- és gyümölcsfoltok eltávolítására fehérműből és papírról.

Stephanie-Mille 50 finom levélpapír és 50 levélboríték
 díszes dobozban 70 kr.

Jelző ténta, kimoshatatlan.

➔ **S minden e szakmába vágó czikk.** ➔

Ajánlati hirdetés.

Az ujonnan épült lovassági laktanya számára Székesfehérvárról szállítandó **butordarabok s más egyéb idetartozó tárgyak**

szállításának biztosítása céljából a cs. kir. birodalmi hadügyminiszterium 8. osztályának 1892 márczius 19-én 985 szám alatt kelt rendelete folytán 1892 május 16-án délután 10 órakor a cs. és kir. hadmérnöki igazgatóság irodájában Pécssett, Széchenyi-tér 17-ik szám II. emelet írásbeli ajánlati tárgyalás fog megtartani, a melyre vállalkozni szándékozók ezennel felhivatnak.

A kiadandó szállítások összértéke kitesz 17,187 frt. Az árlejtési feltételek, valamint a megköthető szerződés általános és különleges feltételei a segédkélekkel együtt, továbbá az ajánlati minták a rendes hivatalos órák alatt a fennnevezett hadmérnöki igazgatóság irodájában, úgy szintén a cs. és kir. katonai állomás parancsnokságában Székesfehérvárról és az ipar és kereskedelmi kamarában Budapesten betekintheők.

A letétmenyező felpénzek a kiadandó összköltségnek 5%-ban, azaz 850 frt. vannak megállapítva. Az azután a vállalkozó által letendő biztosíték a felpénz kettőszeresét teszi ki.

Kelt Pécssett, 1892. április 21-én.

A csász. és kir. hadmérnöki igazgatóság kezelő bizottsága
Pécssett.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmú, nagy terjedelmű fogva a legelősebb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóköröség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatának változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tartalma tették az „Egyetértés” népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legreálisabb és legteljesebb híradást adja. E mellett tárgyalások híradásait egyedül az „Egyetértés” közli. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdasági közönség nem szorult többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s közéleti tudósításainak bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés”-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetű, részint a külföldi legjelesebb termékek jó magyarságu fordításban kapunk az „Egyetértés” olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés”-re, melynek előfizetési ára egy óra 1 frt 80 kr., 1/4 évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványzatot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

MOLL SEIDLITZ POR

Tavaszi gyógyítás

Nyári gyógyítás

Őszi gyógyítás

Téli gyógyítás

Csak akkor valódi ha minden dobozon a gyárjegy, egy sas és MOLL A. sokszorosított czéje látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomorgörcs, nyálk, gyomorégés székrekedésnél, májbajok, vértululás, aranyér és a legkülönbébb női betegségeknél. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszer-táraiban.

MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívvelyes „Isten fizesse meg”-et mondok érte; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko P. J., — elkész Honnetschlag-ban

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg Moll A. védjeggyel tünteti fel és „A. Moll” feliratu óno zattal van zárva. A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer köszvény, csúsz és a meghülés egyéb következményeinél legismerteseb népszerű. — Egy ónozott eredeti üveg ára: 90 krajcár.

FŐ-SZÉTKÜLDÉS

Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által, BÉCS: I., Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta póstautánvét mellett teljesítettek.

A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjeggyel ellátott készítményeket kérni.

Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kittűnő Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen nagy-szerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál. Mély tisztelettel

Hornof, elkész Micholup-ban.

Raktár Pécssett: Sipőcz István gyógyszerésznél és özv. Reeh V. keresked.

Ritka alkalom.

Mindennemű ágybetétek, matraczok, kocsikulcsok, bőrványológépek és vasbútör továbbá divánok, ottománok és garniturrák olcsón bevásárlására; csekély részletfizetési engedmény mellett.

Glück József gyárából

Budapest VII. Erzsébet-körut 24 sz. kinek képviselője átutazásában néhány napig Pécssett tartozkodik és „Ritka alkalom” jelige alatt a t. cz. vevő közönség szives megbízásait e kiadóhivatalba kéri; előre is a legjobb kiszolgálásról és a részletfizetések legbizalmasabb elintézéséről biztosítottatik.

665. szám

b. v. 1890.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. é. LX. t. cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbiróság 15223/90. számú végzése által Wenutti Lenhárd végrehajtató javára Simon József pécsi lakos ellen 24 frt tőke és járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt és 339 frtra becsült butor, lovak és kocsiból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a 5622. 1892. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Pécssett, Bányatelepi-ut 1. sz. a leendő esküvőre 1892. év május hó 3-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kinttettek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécssett, 1892. évi április hó 20. napján.

Vitályos Imre,
kir. bir. végrehajtó.